

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forlag til lov om planlægning af Køge Bugt-området.

(Første behandling findes i tidenden sp. 433, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 669).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Hougaard: Det udvalg, som efter første behandling blev nedsat til behandling af dette lovforslag, har holdt ikke mindre end 13 møder, haft 2 samråd med boligministeren og foretaget en besigtigelsestur ud i det skønne område, som sagen drejer sig om. Vi har endvidere modtaget 5 deputationer, der har udtalt sig om deres syn på lovforslaget.

Det må siges at være et meget omfattende arbejde for dette lille lovforslag; vi var i hvert fald nogle stykker, der mente, da det første gang blev fremsat i maj i fjor, at det var noget, man hurtigt kunne gøre færdigt. Der var faktisk enighed om, at det var nødvendigt, at der blev foretaget noget i retning af det, som lovforslaget gik ud på. Man var klar over, at det er ude i Køge Bugt-området, udviklingen vil foregå i de kommende år, og at det er nødvendigt, at man får lagt en plan for udbygningen af området, så man ikke risikerer at få de samme vanskeligheder i fremtiden, som man har haft tidligere, fordi man i sin tid, da den nye cementvej blev lavet, ikke lagde en plan for udbygningen af området udenom.

Man var altså faktisk enig om, at der skulle gøres noget, og det blev også ret hurtigt klart, navnlig efter at vi havde hørt, hvad de lokale repræsentanter havde at sige os, at der var flertal for den opfattelse, at de

kommunale repræsentanter burde have den afgørende indflydelse i det påtænkte udvalg. Det er dette synspunkt, som er kommet til udtryk i ændringsforslagene nr. 1 og 2, der er stillet af udvalget og tiltrådt af boligministeren. Man skulle altså synes, at udvalget hurtigt måtte have kunnet afslutte sit arbejde, og det havde været godt, om det havde kunnet ske, for det haster, det haster med at få planlægningen i orden sydpå.

Det, der har givet de mange og langvarige diskussioner i udvalget, har, kan man sige, været tre forskellige ting. Der har fra én side i udvalget været fremsat den tanke, at man, når man nu gik i gang med planlægningen, burde tage et meget større område ind i den. Vi er naturligvis enige i, at planlægning i større omfang er helt nødvendig, sådan som udviklingen nu engang er her i Københavnsegnen og ud over Sjælland, men vi mener, at der med lovforslagets § 1, hvori der står, at

„områder i andre kommuner, der berøres af den pågældende bydannelse, kan indtages under udvalget“, allerede er givet en mulighed for, at man kan tage de områder med ind.

Der var noget andet, som var afgørende for os, der har det synspunkt, og det er, at denne sag — som jeg allerede har sagt det — haster og haster meget. Det fremgår ikke mindst af de lokale repræsentanters udtalelser, sådan som vi har hørt dem ved besøg på egnen, og af deputationernes udtalelser i udvalget.

En ting yderligere, som gav anledning til mange diskussioner, var, at man fra en vis side havde det synspunkt, at det var folketingsudvalgets opgave ligefrem at afstikke de problemer, som det påtænkte udvalg skulle tage op til behandling. Det mener vi ikke har været folketingsudvalgets opgave. Vi mener, at der selvfølgelig er mange ting, som vi kan pege på som det foreslåede udvalgs arbejdsområde. Vi har altså ikke villet være med til i lovforslaget at give direktiver for det kommende udvalgs arbejdsområde, men vi har i betænkningen fremsat vore synspunkter med hensyn til, hvad der må være vigtigt at iagttage under planlægningsarbejdet.

Til sidst skal jeg nævne noget, som også har givet anledning til diskussioner, ikke mange, for det var ret klart, hvordan